

Georgette
(Jeannette) Descamps

14 januari 1935 - † 22 augustus 2026

Een leven vol familie, zorg en herinneringen

Madeleine, Laurène en Willy ✝

David ✝

Levensloop

Afscheid van "Georgette" Descamps (geb. 14.01.1935 - † 22.08.2026)

Lieve, soms complexe, (o-)ma Jeannette (roepnaam "Georgette"),

Je werd geboren in 1935, 5 jaar vóór het uitbreken van de tweede wereldoorlog. Je was de oudste van drie kinderen: jouw 4 jaar jongere zus Laurène, jouw 7 jaar jongere broer Willy en jij. En je vertelde dikwijls over de tweede wereldoorlog en de ontberingen die een immense en blijvende indruk hadden nagelaten.

Halfweg vorige eeuw, in het begin van de jaren '50, werd jouw ma, Madeleine Brackez, die je zo lief had, ernstig ziek. In 1953 werd Madeleine opgenomen in een hospitaal in Brugge. Je hebt ons vaak verteld hoe je jouw ma daar ooit hebt bezocht per fiets, vanuit Hoogdele, samen met jouw jongere nicht Christiane, met wie je steeds een bijzondere band hebt behouden.

Op kerstavond 1953 overleed jouw ma, op een veel te jonge leeftijd (45 jaar jong). Je was toen zelf 18 jaar jong... Kerstavond is voor de rest van jouw leven en wellicht ook voor jouw jongere zus Laurène (toen 14 j) en broertje Willy (11 j), een emotionele dag gebleven. Na het overlijden van Madeleine werd je mee verantwoordelijk voor de zorgen voor jouw zus en broertje "die nog zijn plechtige communie moest doen...".

Jouw pa Georges had het erg moeilijk met het vroegtijdig overlijden zijn echtgenote Madeleine en het was dan ook een geluk dat haar tweelingzus "Maria" en haar broer, "nonkel Jules" (Brackez) en zijn lieve echtgenote Martha Desimpel (ook "Maria" genoemd), vlakbij woonden in de Kortemarkstraat en zo hun schoonbroer Georges en zijn kinderen van nabij konden bijstaan. Vooral voormelde tantes namen zo goed als mogelijk de moederrol van hun (schoon-)zus over. Zij zorgden voor jou, Laurène en Willy alsof het hun eigen kinderen waren. Je bent hen voor hun zorg altijd zéér dankbaar gebleven.

Ondertussen had je jouw toekomstige echtgenoot, onze (o-)pa Victor Coolman, leren kennen. Op 31 augustus 1955 huwden jullie en bouwden jullie een leuk huis net naast dat van jouw pa Georges, zodat jullie eveneens jouw pa, zus en broer konden bijstaan. En jullie gaven het leven aan 4 kinderen, waarna ook meerdere klein- en achterkleinkinderen zouden volgen.

Een bijzonder groot litteken was het snelle afscheid op 24 september 1983 van de 11 maanden jonge David, de eerstgeboren zoon van jouw dochter Annemie, ingevolge zijn "Wiegedood". Niemand verdient een dergelijke absurd snel einde van de levensflits. Niemand.

In 2001 verloor je jouw pa Georges, voor wie jij, jouw broer en zus levenslang verder zorg zijn blijven dragen. Op 28 augustus 2005 konden (o-)pa Victor en jij nog samen met vele genodigden jullie 50-jarig-huwelijksjubileum vieren. Dat was ook één van de dagen waar jullie heel vaak en met heel veel plezier aan terugdachten.

In 2011 kwam een abrupt einde aan het leven van pa Victor, die steeds alles voor jou en voor zijn kinderen (en kleinkinderen) deed. De schok van zijn overlijden thuis tijdens een bezoek van jouw broer Willy en schoonzus Rosa, was groot. Deze bijzonder pijnlijke gebeurtenis veranderde jou en het leven van jouw kinderen en kleinkinderen. Een essentiële familiale pijler was niet meer. Er ontstond een leegte die onmogelijk nog helemaal gevuld kon worden.

In september 2018 onderging je een zware ingreep en zei je voorafgaand nog dat je graag nog enkele jaren wou leven. Het zijn nog bijna 8 jaren geworden, (o-)ma.

In 2022 overleed jouw dochter Annemie, moeder van Sara en Ineke. Annemie kreeg het overlijden van haar eerstgeboren baby David nooit verwerkt. Beiden worden nog steeds gemist.

Tot eind maart 2026 bleef je in het landelijk gelegen “zoete-inval”-gezinshuis wonen, in de “Kortemarkstraat nummer 3” in Hooglede, zoals je het zelf steeds nadrukkelijk zei. Onze pa en jij maakten de ziel uit van deze thuishaven. Nu ook jij er niet meer bent, is deze ziel helemaal weg. “Huize Edelweiss” zal nooit meer hetzelfde zijn.

Op 7 april 2026 werd je opgenomen in het WZC Ter Linde in Gits. Je werd er opgevangen door stuk voor stuk ongelooflijk lieve en deskundige personeelsleden, voor wie geen enkel verzoek te veel was - en door vele lieve medebewoners zoals jouw latere “buur” Rosa. Je voelde je er als een prinses in een luxehotel en je hoopte er nog vele jaren te mogen verblijven. Het is helaas anders gelopen. Een zware ziekte was blijkbaar al enige tijd jouw lichaam binnengeslopen.

(O-)ma, je hebt een overwegend mooi leven gehad, met - helaas - niet enkel voorspoed en geluk, net zoals dat wellicht voor quasi alle andere mensen het geval is. Je vertelde wel graag over de vele trips en prachtige reizen die je met pa en met zijn werkgever, wijlen Jozef Vereecke en wijlen zijn lieve echtgenote Christiane De Schaepmeester, hebt mogen maken, zoals naar Frankrijk, Luxemburg, Duitsland, Oostenrijk en Italië waar jullie onder meer graag oorlogsmonumenten en andere historisch belangrijke plaatsen bezochten.

Je hebt jouw kinderen bejaard mogen zien worden. Dat is vele andere ouders niet gegund. We hebben de laatste weken van jouw aards bestaan aan de vele kinderen gedacht die hun ouders op jonge leeftijd hebben moeten loslaten maar ook aan ouders die veel te jonge kinderen hebben verloren, zoals onze Annemie. Hoe groot moet de pijn van deze mensen niet zijn als de pijn van bejaarde kinderen die een hoogbejaarde geliefde ouder verliezen, ook al zo groot is?

Lieve (o-)ma, we zijn dankbaar dat we zo lang naar jou toe zijn kunnen blijven komen. Maar... het leven is helaas een afvallingskoers... Het is tevens ontroerend om de lange lijst te zien van de personen uit de zeer ruime familie- en vriendenkring van pa en van jou, die er ondertussen evenmin nog zijn. En elk afscheid van een geliefde kennis heeft helaas telkens weer voor littekens op de ziel van die treurende achterblijvers (en van (o-)pa en van jou) gezorgd.

Toen je in 2022 het afgestorven lichaam van jouw dochter Annemie ging groeten, zei je: "Niet Annemie, maar ik moest hier gelegen hebben"... Welnu, ma, het is zo ver: daar ligt je nu, daar rust jouw as.

De laatste reis" die een mens maakt, maakt hij of zij alleen, ongeacht of anderen bij het heengaan wel of niet fysiek aanwezig zijn. Nu heb jij ook jouw allerlaatste reis voltooid. En we moeten jou nu definitief loslaten. Daarbij staat alvast één ding als een paal boven water: in de aanloop naar jouw laatste reis heb je jou uiterst moedig, zeer liefdevol en zeer dankbaar gedragen. We zijn zeer trots dat je ons dit "afscheid in verscheurende schoonheid" hebt gegund.

"Dank u voor alles", zei je herhaaldelijk. Welnu (o-)ma, wij zijn het die jou nu zeer hartelijk danken, voor ALLES!

Vaarwel, lieve complexe moederke en omaatje, vaarwel.

Rust in vrede.

Voor onze oma

Alleen zijn, dat was niets voor jou. Je was het liefst onder de mensen, ging graag mee op stap en genoot ervan wanneer er leven rondom jou was. En wie jou kende, wist ook dat je altijd direct was. Als onze haarkleur, onze kleren of iets anders je niet helemaal aanstond, dan hoefden we daar niet naar te vragen... je vertelde het ons gewoon. Maar zelf zag je er natuurlijk wél graag goed uit.

Voor velen van ons was jouw huis jarenlang een tweede thuis. We konden bij jou en opa terecht, gewoon om binnen te springen, samen te zijn of om 's middags te komen eten. Dingen die toen misschien vanzelfsprekend leken, maar waarvan we nu beseffen hoe bijzonder ze eigenlijk waren.

Je was gevoelig en je tranen zaten soms snel klaar. Je hebt in je leven veel verdriet gekend en sommige verliezen heb je altijd met je meegedragen. Maar boven alles was er de enorme liefde voor je familie. Je kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen waren je alles. We zullen je herinneren zoals je was: graag tussen de mensen, genietend van de zon, blij wanneer je ergens mee naartoe kon en met een mening die je nooit lang voor jezelf kon houden.

We gaan je missen, oma. Je bezorgdheid, je gevoeligheid, je eerlijkheid en vooral de liefde die je ons allemaal hebt gegeven.

Je blijft voor altijd een stukje van ons.

Je kleinkinderen

Haar familie

Georgette (Jeannette) Descamps, echtgenote van Victor Coolman (†)

* Marijke Coolman & Lieven Lamote
Annelies Lamote & Geert Suy
Marijn Lamote & Vanessa Lahousse
Eliann · Elieke
Jeroen Lamote & Elien Wuestenbergs
Lowie · Marielou
Annemieke Lamote & Jonathan Logghe
Noor · Leon

* Marc Coolman & Thérèse De Poorter

* Annemieke Coolman (†)
David Carrette (†)
Sara Carrette & Arne De Kesel
Ineke Carrette
Noah Courtens · Luca Courtens · Sam Blieck

*Hildeke Coolman
Cayëlle Vinckier

Laurène Descamps (zus) (†)
Willy Descamps (broer)

